

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného V., pobočka V., proti povinnému J. B., K., v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. I. L., advokát, V., o vymoženie 799,21-€ s prísl., vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. Er 71/1997, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 16. apríla 2008 sp. zn. 4CoE 15/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 2. novembra 2007 č. k. Er 71/1997-37 zamietol námietky povinného proti exekúcii z dôvodu, že boli podané po uplynutí zákonnej lehoty. Po preskúmaní veci mal súd za to, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému dňa 22.9.2003. Povinnému uplynula zákonná lehota na podanie námietok proti exekúcii dňa 7.10.2003. Povinný podal námietky na súde dňa 25.11.2005, kedy podanie bolo dané na pošte na prepravu. Na základe uvedeného mal súd zato, že námietky proti exekúcii boli podané po zákonnej lehote, t.j. po 7.10.2003 a neoprávnenej osobe.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 16.04.2008 sp. zn. 4CoE 15/2008 podané odvolanie povinného odmietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s tým, že Exekučný poriadok pripúšťa odvolanie len proti rozhodnutiu, ktorým bolo námietkam vyhovené. V danom prípade námietky povinného boli zamietnuté, a preto proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 2

O.s.p. v spojení s ustanovením § 50 ods. 4 Exekučného poriadku a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie..Mal za to, že spĺňa podmienku na zastavenie exekúcie. On ako povinný žiadal zastaviť exekúciu z dôvodu, že uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6K 15/03 zo dňa 25.07.2005 bol zamietnutý návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku dlžníka S. V., čím táto firma zanikla, z tohto dôvodu podľa § 57 odst. 1 písm. g/ Exekučného poriadku je táto exekúcia neprípustná. Neprípustnosť exekúcie vyvodzoval aj z dôvodu, že vykonávanie zrážok z invalidného dôchodku v čase začatia exekúcie zákon neumožňoval. Namietol aj to, že súdy sa s otázkou zastavenia exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, (čo je tento prípad) zákonne nevysporiadali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska, pričom dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (§ 239 ods. 1 písm. b/ O. s. p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.) alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní)

cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Nakoľko v danej veci uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z uvedených uznesení (bolo napadnuté uznesenie o odmietnutí odvolania), dovolanie podľa § 239 O. s. p. proti nemu nie je prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O. s. p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (t. j. či nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na takýto návrh, prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Z obsahu dovolania možno vyvodiť, že dovolateľ (okrem nesprávneho právneho posúdenia veci) namieta odňatie mu možnosti konať pred súdom postupom odvolacieho súdu, ktorý jeho odvolanie odmietol .

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Súd prvého stupňa námietky povinného proti exekúcii zamietol. Odvolací súd odvolanie povinného proti tomuto uzneseniu odmietol pre jeho neprípustnosť. Občiansky súdny poriadok nepripúšťa odvolanie ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (Exekučného poriadku), ak tento osobitný zákon neustanovuje inak .Exekučný poriadok proti uzneseniu, ktorým sa nevyhovelo námietkam povinného (zamietli sa) odvolanie nepripúšťa (§ 50 ods.4 a contr.). Preto postupom odvolacieho súdu nedošlo k odňatiu možnosti dovolateľa konať pred súdom.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p., ktorý namietal povinný vo svojom dovolaní, teda že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení, tento dôvod môže byť odôvodnením dovolania len v prípade, ak je dovolanie prípustné.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného v súlade s § 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému oprávnenému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal oprávnenému náhradu trov

dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. marca 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta